

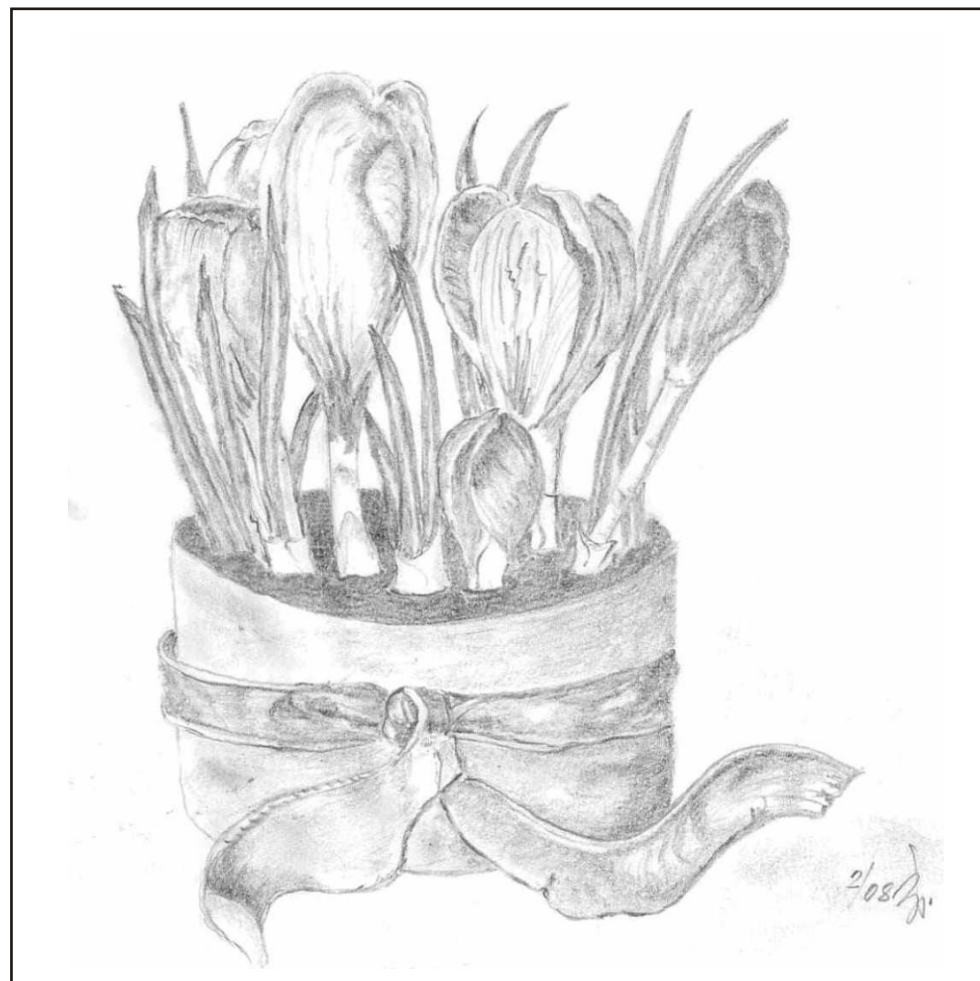
S	N	V	A	E	P	D	K	L	Í	Č	E	N	K	A
E	A	L	K	U	B	O	R	Ů	V	K	A	O	K	R
R	N	V	Č	P	A	L	M	A	L	Á	R	I	E	R
I	U	E	A	T	K	A	R	H	Č	Á	Á	S	A	Z
Á	K	H	P	R	A	K	O	C	B	I	A	H	D	I
L	A	Á	U	U	P	L	Z	E	M	L	C	H	I	A
P	K	L	O	H	L	U	L	Ř	S	U	C	E	S	Y
A	D	O	H	L	E	K	O	T	S	E	C	T	K	S
K	A	K	N	A	D	Á	H	S	Ř	Í	R	Ž	E	T
P	R	Ů	K	A	Z	K	A	O	L	A	Ě	G	T	O
U	B	A	K	T	Á	M	A	P	K	B	O	M	A	N
L	B	Š	L	K	O	N	O	M	O	R	T	S	N	O
S	Y	E	C	P	O	D	A	O	B	R	U	Č	É	Ž
M	Ý	V	A	I	N	J	E	K	C	E	O	H	C	K
D	A	L	H	C	Á	N	Ó	Ž	I	M	E	D	S	A

ADOPCE, AGRESE, BĚŽKY, BORŮVKA, BRADKA, DEMIŽÓN, DISKETA, DRAČICE, HÁDANKA, HOUPAČKA, CHLAD, INJEKCE, JAMKA, KAPLE, KEČUP, KLÍČENKA, KORÁB, KULKA, LÁHEV, LASER, MALÁRIE, MONOKL, MYŠKA, NANUK, OBRUČ, OKRUH, OŘECH, PALMA, PAMÁTKA, PLÍCE, POROD, PRŮKAZKA, ROZLOHA, SAMOPAL, SCÉNA, SERIÁL, SLUPKA, STONOŽKA, STROM, STŘECHA, SUCHAR, TRUHLA.

NAŠE DĚDINY - zpravodaj obcí Bohuslavice, Březnice a Salaš. * Vydává Římskokatolická farnost Březnice, Březnice 14, 760 01 Zlín. * Své příspěvky můžete vložit do poštovní schránky farního úřadu v Březnici, poslat elektronickou poštou na adresu: nase.dediny@volny.cz nebo předat členům redakční rady. * Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení rukopisů, při výběru dává přednost textům stručným. Nevyžádané příspěvky se nevracejí. * Zpravodaj je vydáván za podpory Obce Březnice a Obce Bohuslavice. * Určeno pro vnitřní potřebu farnosti. * Uzávěrka čísla: 19.2.2025.

NAŠE DĚDINY

Zpravodaj obcí Březnice - Bohuslavice - Salaš

Ilustrace: Jindřiška Švajdová

ANI NE ZA MĚSÍC JARO JE TADY

Únor

Únor se blíží ke svému cíli,
letos byl zvláštní - teplý i bílý.
Příjemné teploty střídaly nízké,
a tak nám chřipky byly dost blízké.

Máte-li pocit, že dojdou vám síly,
zastavte alespoň na malou chvíli.
K malému oddechu víkend nám slouží
a člověk po něm od pondělí touží.

Pusťte si hudbu, nalijte sklenku,
když bude teplo, posed'te venku.
Bude-li zima, vůbec to nevádí,
spánek si se špatnou náladou poradí.

Ani ne za měsíc jaro je tady,
tak prosím dejte na moje rady.
Zůstaňte v klidu, zbavte se stresů,
že vám to nejde? Tak šup do lesů.

Jana Topinková

Zprávy z našich dědin

**Přijď' oslavit
mezinárodní den žen
do neVinného
krámu.**

**Příjemné
odpoledne začne
8.března ve 14hodin.**

**Všichni zváni
(i muži)**

SDH Bohuslavice u Zlína oznamuje, že v sobotu 1. března projde obcí Bohuslavice tradiční fašankový průvod. Sraz všech účastníků bude v 8:00 hod. na benzině.

Uzávěrka příštího čísla Našich dědin bude 19. 3. 2025.

POZVÁNKY DO NAŠICH DĚDIN

AEROBIKOVÝ TÁBOR BŘEZNICE

**SPORTOVNĚ-KREATIVNÍ
PŘÍMĚSTSKÝ TÁBOR PRO
DĚTI OD 4 LET**

Termín
11.-15. SRPNA
2025

Místo
BŘEZNICE
HORNÍ OBCENÍ
SÁL

Cena
2300 Kč
vč. táborové kšiltovky

Aktivita

- ✓ Aerobik
- ✓ Sportovní hry
- ✓ Atletika
- ✓ Turistika
- ✓ Kreativní tvoření

Po ukončení tábora je možnost pokračovat v kroužku aerobiku - závodní i nezávodní týmy!

V případě zájmu navštivte webová stránky www.aerobicteamen.cz nebo nás kontaktujte přes telefon či e-mail.

Edita Nezvalová 601 342 756 nezvalova-aerobik@seznam.cz

„Naděje však neklame“

Také v letošním roce slavíme v měsíci únoru již 33. Světový den nemocných. V tomto jubilejním roce 2025 nás provází Boží slovo apoštola Pavla z listu Římanům: „Naděje však neklame, ba naopak posiluje nás v soužení.“

Jsou to utěšující slova. Ale u těch, kteří trpí, mohou vyvolat určité otázky. Například, jak zůstat silní, když je naše tělo zasaženo vážnou nemocí, která nás zneschopňuje a která vyžaduje léčbu, jejíž náklady jsou nad naše možnosti? Jak to zvládnout, když kromě vlastního utrpení vidíme utrpení i u těch, kteří nás milují, chtěli by nám pomoci a cítí se bezmocní? Za všech těchto okolností cítíme potřebu opory větší. Potřebujeme pomoc Boha, jeho milosti, jeho Prozřetelnosti a síly. Boží pomoc charakterizují tři aspekty: setkání, dar a sdílení.

Když Ježíš posílá dvaasedmdesát učedníků na misi, vybízí je, aby nemocným říkali: „Přiblížilo se k vám Boží království“. Žádá je, aby jim pomohli přijmout i těžké životní situace jako příležitost k setkání s Pánem. Jestliže totiž v době nemoci na jedné straně pocítíme veškerou svou křehkost tvorů - fyzickou, psychickou i duchovní - na druhé straně zakoušíme blízkost a soucit Boha, který v osobě Ježíše sdílel naše utrpení. On nás neopouští a často nás překvapuje darem houževnatosti, o níž bychom si nikdy nemysleli, že ji máme, a kterou bychom sami nikdy nenašli. Nemoc se pak stává příležitostí k setkání, které nás proměňuje, k objevení neochvějně skály, o kterou se můžeme opřít, abychom čelili životním bouřím.

To nás přivádí k druhému námětu zamyšlení, kterým je dar. Nikdy si totiž neuvědomujeme tak jako v utrpení, že veškerá naděje pochází od Pána, a že je tedy především darem, který je třeba přijímat a pěstovat a zůstat „věrni Boží věrnosti“, jak se krásně vyjádřila Madeleine Delbrelová.

Nakonec se dostáváme ke třetímu aspektu, ke sdílení. Místa, kde je utrpení, jsou často místy sdílení, kde se vzájemně obohacujeme. Kolikrát se člověk u lůžka nemocného učí doufat! Kolikrát se člověk, stojící v blízkosti trpících, učí věřit! Kolikrát, když se člověk skloní nad těmi, kteří to potřebují, objeví lásku! Člověk si uvědomí, že jsme „andělé“ naděje, Boží poslové, jedni pro druhé, všichni společně: nemocní, lékaři, ošetřovatelé, rodinní příslušníci, přátelé, kněží, řeholníci, ať jsme kdekoli - v rodině, na klinice, v pečovatelském domě, nemocnici či v léčebně.

Je důležité umět vnímat krásu a význam těchto setkání plných milosti a naučit se jich zaznamenávat ve své duši, abychom na ně nezapomněli: uchovat si v srdci laskavý úsměv zdravotnického pracovníka, vděčný a důvěřivý pohled pacienta, chápající a starostlivou tvář lékaře nebo dobrovolníka, tvář plnou očekávání a úzkosti manžela či manželky, dítěte, vnoučete nebo drahého přítele. To všechno jsou světla, která tvoří poklad a která i v temnotě zkoušky nejen dodávají sílu, ale učí pravé chuti života v lásce a blízkosti.

Z poselství papeže Františka k Světovému dni nemocných připravil

P. Jaroslav Polách

Cesta dvou synů

Sedím a prohlížím si Rembrandtův obraz Návrat ztraceného syna. Pohled na otce objímajícího syna s jednou rukou mužskou a druhou ženskou mi neodbytně připomíná nejkrásnější definici Boha, jakou jsem kdy slyšel. A není vůbec náhodou, že vyšla z dětských úst: „Bůh je tatínek, který nás má rád jako maminka“. Může být krásnější, prostší a výstižnější definice? Tak ho viděl i Rembrandt, když maloval tento obraz? Kolikrát jsem ten příběh už slyšel. Kolikrát mi ho někdo vykládal a vysvětloval. Kolikrát jsem se nad ním už zamýšlel. Najednou si ale uvědomuji, jak mnohovrstevnatý ten příběh vlastně je. Jeho významy se před námi rozevírají v nových a nových souvislostech jako leporelo nebo jako balíček karet, který rozevřete do širokého vějíře.

Začíná to krásně jako nějaká pohádka. „*Nějaký člověk měl dva syny.*“ A pak se ten příběh začne rozvíjet. Jak pokračuje? Nejprve nám přibližuje mladšího ze dvou synů. Ten, kterému se věnovala většina kazatelů. „*Ten mladší řekl svému otci: „Otče, dej mi tu část majetku, která mi má připadnout.“*“ Bohužel tady jsem se nikdy nedočkal první zastávky ve výkladu. Přesto je to velmi důležitý moment. Mladší syn žádá po svém otci to, na čem mu právě teď velmi záleží. I my se často obracíme k Bohu s různými prosbami. Domníváme se, že jejich splnění bude pro nás prospěšné. Naopak jejich nevyslyšení často vnímáme velmi nelibě. Myslíme si často, že Bohu na nás nezáleží, že mu nestojíme za to, aby nás vyslyšel. Zapomínáme při tom, že Bůh posuzuje naše prosby způsobem, který staří latiníci charakterizovali slovy „sub specie aeternitatis“ tedy z pohledu věčnosti. Jinak řečeno z pohledu toho, zda nám to, o co prosíme, prospěje z širšího kontextu, zda je to pro nás opravdu to nejlepší. Syn chce svůj podíl, chce si zařídit život po svém a myslí si, že to je jediné správné, že už dospěl, že už na to má právo, že tak to bude nejlepší... Kolikrát si i my myslíme, že to, o co prosíme, je pro nás to nejlepší - a nemusí to být nutně jen sláva nebo majetek. Prosíme Boha, aby nám nebo našim blízkým dal - například zdraví a zapomínáme přitom na ono „sub specie aeternitatis“.

POZVÁNKY DO NAŠICH DĚDIN

Myslivecký spolek Křiby Bohuslavice-Březnice z.s.,

Vás srdečně zve na akci:

HISTORIE A SOUČASNOST MYSLIVOSTI V NAŠICH OBCÍCH

Kdy: V sobotu 12.dubna 2025 od 9.00 do 20.00hod

Kde: Kulturní dům v Březnici u Zlína č.p.20

Můžete se těšit na:

- Historie a současnost myslivosti MS Křiby
- Myslivost ve vztahu k přírodě a krajině
- Vyhodnocení výtvarných prací dětí našich škol a školek „Myslivci a příroda“
- Myslivecká pedagogika nejen dětem
- Přehledky trofejí a preparátů zvěře
- Sokolnictví, kynologie, střelectví, péče o zvěř, lovectví a další...

Občerstvení: myslivecký guláš, zvěřinový řízek s bramborovým salátem, klobásy

Ve spolupráci s obcemi Bohuslavice, Březnice a Šarovy.

OZNÁMENÍ

o výběru místního poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů

a
o výběru místního poplatku ze psů

Na základě Obecně závazné vyhlášky obce Bohuslavice u Zlína, platné od 1.1.2024

číní výše poplatku:

za osobu starší 18 let	750,- Kč
za osobu mladší 18 let	450,- Kč
RD, který slouží k rekreaci	750,- Kč
vlastník zahradního domku	400,- Kč

Na základě Obecně závazné vyhlášky obce Bohuslavice u Zlína, platné od 1.1.2024

číní výše poplatku

za prvního psa	100,- Kč
za druhého a každého dalšího psa téhož držitele	150,- Kč

Stočné dle smlouvy 200 Kč/osoba

Uvedené poplatky se vybírají na Obecním úřadě v Bohuslavicích u Zlína od 24. února 2025.

Místní poplatky lze uhradit i převodem na č. účtu obce Bohuslavice u Zlína: 4727661 / 0100, variabilní symbol : č.p. RD, případně č. evidenční zahradní chatky.

V Bohuslavicích u Zlína dne 19.2.2025

Mgr. Světlana Bilavčíková
starostka obce

Prosit Boha je zcela legitimní i sám jeho Syn se na něj obracel s naléhavou prosbou, *“Otče můj, je-li možné, ať mne mine tento kalich“*, ale dodává to, na co my často zapomínáme, přidává ono hledisko Otcovy vůle, hledisko věčnosti, *„avšak ne jak já chci, ale jak ty chceš.“* Kolikrát i my chceme svůj podíl, kolikrát chceme i my, aby nás minul tento kalich, který je pro nás připraven a kolikrát se trápíme, když jej musíme vypít. I ten mladší syn nechtěl už pít kalich posluhování otci, kalich práce na jeho poli. Myslí si, že jeho prosba je k jeho prospěchu. *„Otče, dej mi tu část majetku, která mi má připadnout.“* (Pro pořádek budiž zdůrazněno, že on nechtěl to, co do společného majetku sám vložil, ale svůj díl z toho, co tam vložil on, jeho otec i jeho starší bratr.) Z příběhu se dozvídáme, jak to nakonec dopadlo. *„Odcestoval do daleké země. Tam svůj majetek promrhal tím, že žil rozmarile. Když všechno utratil, v celé té zemi nastal velký hlad a on začal trpět nouzí. Šel tedy a uchytil se u jednoho člověka té země a ten ho poslal na svá pole pást prasata. A toužil se nasytit lusky rohovníku, které žrala prasata, ale nikdo mu nic nedal.“* Splnění jeho prosby, prosby, kterou si vynutil na svém otci, splnění o které tolik stál, mu nepomohlo, neudělalo jej šťastným. Naopak málem to pro něj znamenalo životní katastrofu. Zůstal sám a uvědomil si, že v té zemi na něm vůbec nikomu nezáleží, že těm lidem kolem něj je jedno jestli bude žít, nebo umře hladem. I nám Bůh určitě nechce splnit ta naše přání, na jejichž konci se budeme nacházet na poli - ne na otcově poli, ale na poli s vepří a všechna ta naše přání se zredukují jen na to jedno, aby nám dali aspoň to, co dávají do koryt těm vepřům.

Ale vraťme se ještě k mladšímu bratrovi, jeho příběh ještě nekončí. *„Když se vzpamatoval, řekl: ‚Kolik otcových nádeníků má chleba víc než dost, a já tady umírám hladem! Vstanu, vydám se za svým otcem‘.* Neobyčejně silně se mi jakoby z ničeho nic objevil před očima příběh marnotratného syna, když jsem spartoval jednu ze mší německého skladatele Johanna Davida Heincheny. Jak se kupily notičky na jednotlivých partech a jak se jednotlivé party skládaly do partitury, vyvstal mi neodbytně v mysli obraz syna opuštěného v cizině, daleko od jeho blízkých. Heinchen tu geniálně rozprostírá barvitou hudební scenerii. Zvuky smyčců a hobojů jakoby naznačovaly klíčící a silící vzpomínku a touhu syna na to, jak to bylo krásné, když byl v otcově domě. Ta touha i Heinchenova melodie stále sílí a graduje opakováním lesních rohů. Když zazní trumpety se stejným tématem, je najednou jakoby rozhodnuto - půjdu k otci. Zvuky tympanů jakoby už naznačovaly rytmus kroků i rytmus tlukotu srdce najednou neomylně toužícího po blízkosti otce. Jdu domů, jdu k otci. Najednou se nad těmi drobnými tóny neklidu z úvodu v houslích rozklenou toužebné tóny sboru plné milosti a odpuštění. Sbor začíná táhlými tóny zpívat Kyrie. Zatím, co housle vyprávějí: *„Otče, zhřešil jsem proti nebi a proti tobě. Už si nezasloužím nazývat se tvým synem.“* Nad nimi zní široké akordy sboru plné otcovy milosti.

„Rychle přineste ten nejlepší oděv, oblečte mu ho, navlékněte mu prsten a obujte mu sandály. Přiveďte vykrmené tele a porazte ho. Jezme a oslavujme...“ Ano, je to ta milost, o které jsme přemýšleli a o které sníme. Teprve ty Heinichenovy tóny mi daly plně pochopit šíři toho příběhu. Zatím co my prosíme, Otec už nás utěšuje. Už nás hladí. Ví dřív než my, že přijdeme a čeká nás se svým odpuštěním, se svým laskáním, se svou otevřenou náručí. Své odpuštění nezadržuje, nečeká, až my vyslovíme svá slova pokání, až se vyznáme. Je u nás hned, jak se rozhodneme vrátit se k němu, už tenkrát nás hladí a zahrnuje svou láskou. On ví, kde má položit ruku, abychom nejlépe cítili sílu jeho lásky a jeho milosrdenství, která je větší než můžeme popsat a pochopit. Nikdy nekončí. Myslím, že mi na tomto malém kousku Heinichen otevřel nebe, jak ho sám viděl. Viděl tam Otce překypujícího milosrdenstvím a láskou. Otce, který někde nečeká, až přijdeme k němu s tíží svých malostí, slabostí a hříčů. Nečeká někde na svém nebeském trůnu, sestupuje k nám stejně, se stejnou touhou, jako k nám hříšným přišel v Betlémě do jeslí - jde nám vstříc. Nenapřahuje ruku ke stisku, protože on je obě dvě už doširoka roztahuje k objetí. Zde by mohlo být jásavé, triumfální finále, zde by mohly znít trumpety, zvony a varhany v plénu. Syn poznal, v čem chybil, kál se a vrátil se domů k otci a ten ho přijal. Katarze, odpuštění, zadostiučinění. Prsteny jsou na ruce, sandály na nohou a roztrhané cáry nahradil nový šat. Tady už bychom to my - aspoň já rozhodně - určitě ukončili. Ale v tomto místě do toho jásání, slávy a radosti vtéká najednou ještě jakýsi kalný a hořký proud, proud bolesti, zneuznání a nepochopení.

Starší syn byl právě na poli. Ano, na tom poli, které jeho mladší bratr tak marnivě a náhle opustil. A nyní se vrací domů unavený denní prací. Tou prací, kterou jeho mladší bratr pohrdl. Je už blízko domu, najednou slyší hudbu a tanec. To se mu ještě nestalo, aby ho po splnění všech povinností, unaveného službou otci vítala hudba a tanec. Zavolal si tedy jednoho ze sluhů a zeptal se ho, co se děje. „Ten mu odpověděl: „Přišel tvůj bratr. A tvůj otec porazil vykrmené tele, protože se mu vrátil živý a zdravý.““ Toto opravdu nečekal. On, který denně dře na společném poli, donekonečna rozkopává tvrdou zem, sklání se, aby vytrhal stále se rozmáhající plevel, on, který celý den přemáhá úpal, který každý večer necítí záda, se nikdy ničeho podobného nedočkal. Všechno mu najednou vyvstává před očima a zdá se mu, že mu jeho otec křivdí a cítí, jak se mu tou křivdou stále více stahuje hrdlo. „I rozhněval se a nechtěl jít dovnitř.“ I on najednou opouští otce.

Fotogalerie z dětského karnevalu v Březnici

Maškarní ples

Jaký byl maškarní ples v Březnici? Myslím si, že celkem úspěšný. Nejprve vyzdobená sokolovna zela prázdností, ale postupně se zaplňovala. Připravena byla tombola i dobré občerstvení. K tanci zahrála oblíbená skupina Rocksoar a taneční parket se zaplnil maskami a tanečníky. Ke krásnému zpestření plesu přispělo samozřejmě vyhlášení požárního poplachu. V tu ránu naklusala na taneční parket jednotka hasičů a nastal tanec. Obdivovali jsme jejich namakaná těla ve vkusných maskách, jejich rytmiku, rychlost, výdrž a sílu. Předvedli nám zvedačky i náročnou pyramidu. Jste opravdu borci - nakonec to k vaší profesi patří. Spousta dalších pěkných masek vytvořila pěknou maškarní atmosféru.

Maškarní ples navštěvovala dříve spousta lidí. Od podzimu už všichni připravovali masky a těšili se, jak překvapí ostatní. Někteří už dnes mezi námi nejsou, nebo jim vysoký věk nedovolí se zúčastnit, či se jít podívat. V doprovodu své rodiny přišla i jedna z nejstarších členek Sokola, paní Chalupová. Na mou otázku jak se jí tam líbí, odpověděla jedním slovem - „úžasné“.

Pomaloučku se blížil konec plesu. Na závěr jsme vytvořili kruh, chytily jsme se kolem ramen i s paní Chalupovou. Muzikanti hráli a všichni jsme zpívali píseň Sbohem, galánečko. Ještě jeden snímek a posupně jsme se rozcházeli do svých domovů.

V neděli opět sokolovna ožila. Patřila dětem a jejich maškarnímu vyžití. Díky vám, Sokoli, že se ještě dodržuje tato tradice „Maškarní ples“.

Marie Machová

Mladší bratr nevidí otcovu dobrotu, protože od něj odešel, starší protože mu oči zatemnil hněv. Starší bratr najednou vnímá, že za těchto okolností už nemůže ani vstoupit do toho domu, do domu, kde už se necítí být milovaným synem. Do domu, kde mu jako odměna za jeho práci stačilo a mělo stačit vědomí, že splnil otcovu vůli. Najednou má dojem, že se ocitá na druhé koleji a nechápe proč. Proč on nemůže dostat ani kúzle a druhému se vystrojí hody. Ne, do toho domu už nevkročí. Hněvem se starší syn vzdaluje svému otci. I on přetíná pouta, která ho s otcem spojovala. Opouští ho možná víc a hlouběji než jeho mladší bratr, který se teď kajícím vrací, zatím co on starší se od otce odvrací. Nechce vidět otcovu lásku. Kristus i tady vychyluje příběh až do krajnosti. A to jen proto, aby ukázal, že otcova láska a jeho milosrdenství nezná žádných mezí, žádných omezení, že se nezastaví před ničím. Ani tady otec nečeká, až syn dostane rozum, až se mu všechno rozleží v hlavě, až vychladne. „*Otec vyšel a domlouval mu.*“ Ví, co ho trápí. Začne ho přemlouvat. Ale on je plný bolesti a domnělé křivdy. Cítíme, jak z něj musí ven ta hořkost, které je najednou plné jeho srdce. „*Tolik let ti sloužím jako otrok a ani jednou se nestalo, že bych neposlechl tvůj příkaz. A přesto jsi mi ani jednou nedal kúzle, abych se potěšil s přáteli. Ale sotva přišel tenhle tvůj syn, který promrhal tvůj majetek s prostitutkami, porazil jsi pro něj vykrmené tele.*“ Cítí to ne-li jako zradu, tak určitě jako velkou - v jeho očích nepřekonatelnou - křivdu a nerozumí tomu.

Znovu a znovu se zamýšlím nad tím, kolikrát už jsem tento příběh slyšel. (A dokonce vám to tady můžu říci docela přesně - bylo to nespočetkrát.) Ale asi jen ve dvou případech se kazatel věnoval tomuto druhému synovi. A přitom on je ale pro nás věřící klíčový. Kolik marnotratných synů poslouchalo tato kázání? Byl na nich vůbec nějaký? Kolik z těch, kdo to poslouchali, se týkal příběh mladšího bratra nebo se ho bude týkat? Ale kostely a modlitebny jsou plné těch, kteří do lavic usedli, když se před tím vrátili z otcova pole. Od rodin, z práce, od nemocných, od vlastních těžkostí a bolestí, od vytrvalých modliteb. Co jim dluží naši kazatelé? A zase se před námi rozevívá vějíř významů tohoto příběhu. Myslím, že na prvním místě je odpověď na to, zda my věřící máme právo takto hovořit se svým milujícím Otcem, zda smíme Otcovi něco vyčítat („ani jednou jsi mi nedal kúzle“). Určitě by se našla spousta těch, kteří by nás okřikli nebo alespoň chtěli okřiknout: „Tak s Otcem nemluv!“. Vypravěč tohoto příběhu - Kristus to vidí jinak. Chápe, jak jsme křehcí, jak zranitelní a že nevidíme vše „sub specie aeternitatis“. Ani jeho Otec nemá pro nás odsouzení, nic nám nevyčítá. Vychází i k nám, i nám jde vstříc, neuzavírá se ve své komnatě, opouští pro nás veselí se zachráněným synem. I vůči nám rozevívá náruč svého pochopení přirozené a neoddelitelné pramenícího z jeho lásky. Z jeho úst neznají slova vyčitek nebo odsouzení za nevděk, za tu příkrost a za hněv, ale najednou slyšíme ta nejkrásnější slova, jaká každý člověk může a touží slyšet: „*Můj synu (má dceru), ty jsi byl (byla) vždycky se mnou a všechno, co mám, je tvoje.*“

Kde se „hrabe“ jistě úžasná katarze z přijetí marnotratného syna? Kdyby to skončilo tam, kde jsme si mysleli, že to může skončit, nikdy bychom neslyšeli z Kristových úst tato úžasná slova plná milosti. Bůh nás z tohoto příběhu poučuje o tom, že je stále s námi a že vše co je jeho - jeho ráj - patří i nám. Je stále vedle nás. Je lhostejno jestli jeho přítomnost vnímáme nebo ne. Je s námi v našem každodenním životě, je s námi v našich těžkostech, je s námi v našich bolestech i těch největších. A v duchu slov žalmu 23(24) nás ujišťuje, že s námi bude, i když jednou budeme muset „jít přes údolí stínu smrti“. I tady žalmista ví, proč se „nebuduť báti zlého“, protože vnímá, cítí a plně prožívá slova „nebo ty se mnou jsi“ (ty jsi byl vždycky se mnou).

Nevím přesně jak je to teď, ale dřív lidé s nemocným srdcem museli mít u sebe neustále léky - nitroglycerin. Vzpomínám si, jak mi jedna známá říkala, jak po smrti svého muže kardiaka nacházela po všech jeho kapsách tablety tohoto léku. Bůh je s námi stále, nemusíme ho hledat po kapsách, když cítíme, že je zle. Nemusíme se bát, že ho nemáme v kapse saka, když jsme si ho před tím přinesli z čistírny a když najednou silněji než kdy jindy cítíme potřebu být s ním. Ty, Bože, jsi vždycky se mnou.

Ano až tady to může skončit. Oba synové jsou u svého otce. Každý šel z jiné strany, jeden ze strany vzdoru a opuštění, druhý ze strany hněvu a pocitu ukřivdění. Pro oba má otec své řešení, kterým je jeho milosrdenství pramenící z jeho nezměrné, nikdy nekončící lásky. Na všechny své děti čeká a všem jde stejně vstříc. Vnímá naše slabosti, bolesti a hořkosti a všechny dokáže ukonejšit ve své otevřené náruči.

Naší největší nadějí je, že se nakonec všichni sejdem v jednom Otcově domě, ať už k jeho dveřím jdeme z jakéhokoliv směru. Z tohoto tolikrát a tolikrát vykládaného příběhu, si můžeme být jisti, že nás vždy čeká Otcova otevřená náruč a slova plná milosti, která otvírají ráj. Milovaný synu, milovaná dcero, vše, co je mé, je i tvé.

Ivan Slezák

Cimbálová muzika Šafrán

Hudební zážitek s cimbálovou muzikou Šafrán

V pátek 17. ledna 2025 se děti z mateřské i základní školy zúčastnily výchovného koncertu v obecním sále v Březnici. Hudební program pro ně připravila cimbálová muzika Šafrán, která svým vystoupením přenesla malé i větší posluchače do světa lidové hudby.

Během koncertu hudebníci nejen hráli a zpívali, ale také dětem představili jednotlivé hudební nástroje, které používají - cimbál, housle, kontrabas a další. Největší nadšení ale nastalo na závěr koncertu, kdy si děti mohly samy vyzkoušet, jaké to je hrát na opravdové lidové nástroje. Koncert byl krásným zážitkem, který obohatil hudební vnímání dětí a přiblížil jim kouzlo tradiční muziky.

Rádi bychom poděkovali **paní Vlkové Kateřině z Březnice** za její **sponzorský příspěvek (z vánočního jarmarku)**, který pomohl k uskutečnění tohoto krásného hudebního zážitku pro děti. Děkujeme také muzikantům ze Šafránu za skvělé vystoupení a přejeme jim mnoho úspěchů na jejich hudební cestě!

Kdo je cimbálová muzika Šafrán?

Tato kapela vznikla v roce 2023 jako skupina zkušenějších hudebníků, kteří dříve působili v cimbálové muzice Valášek. Jejich primášem je Michal Heš a kapela se zaměřuje na moravský folklór, zejména písně z oblastí Hornácka, Valašska a Uherskohradištska. Kromě koncertů a folklórních festivalů pořádají také výchovné koncerty pro školy, kde dětem představují tradiční hudební nástroje.

V současnosti se Šafrán připravuje na cestu do USA, kde plánuje představit krásu moravského folkloru americkému publiku a krajanům. Vystoupí například na plese v Chicagu a zahrají i v dalších městech, jako jsou Nashville či Memphis.

Podpořit jejich cestu do USA můžete prostřednictvím kampaně na platformě **Hithit**:

Podpořte cimbálovou muziku Šafrán na cestě do Chicaga

<https://www.hithit.com/cs/project/13066/cimbalova-muzika-safran-do-chicaga-rozehrajme-ameriku>.

Více informací o kapele naleznete na jejich oficiálních stránkách: www.safranvalasek.live.

Mgr. Zuzana Valová, ZŠ Březnice

Přípravy na 1. svaté přijímání

V neděli, 2. února 2025 na svátek Uvedení Páně do chrámu - Hromnice, byly v kostele a kapli představeny děti, které se připravují a letos půjdou k 1. sv. přijímání.

V Březnici:

Hala Jan, Hlavička Radek, Nováková Klára, Sedlářová Andrea, Šprtlová Adéla, Vargová Ella, Dovrtělová Jolana, Malota Wiliam.

V Bohuslavících:

Bilavčíková Aneta, Fajgar Jiří, Kašpaříková Alžběta, Koňářiková Zuzana.

Sportovní klub Březnice - rozpis zápasů sezóny 2024/2025 - jarní část

Muži

Březnice - Ludkovice	Neděle 23. 3. 2025	15:00
Příluky - Březnice	Neděle 30. 3. 2025	15:00
Březnice - Lužkovice	Sobota 5. 4. 2025	15:30
SK Zlín - Březnice	Neděle 13. 4. 2025	15:30
Březnice - Těšnovice	Neděle 20. 4. 2025	16:00
Březnice - Chropyně	Neděle 27. 4. 2025	16:00
Rymice - Březnice	Neděle 4. 5. 2025	16:30
Březnice - Tlumačov	Neděle 11. 5. 2025	16:30
Holešov B - Březnice	Neděle 18. 5. 2025	10:15
Březnice - Dolní Lhota	Neděle 25. 5. 2025	17:00
Hvozdná - Březnice	Sobota 31. 5. 2025	17:00
Březnice - Malenovice	Neděle 8. 6. 2025	17:00
Fryšták - Březnice	Sobota 14. 6. 2025	17:00

Dorostenci

Březnice/Dolní Lhota - Uh. Brod B/Újezdec	Neděle 6. 4. 2025	10:00
Boršice - Březnice/Dolní Lhota	Neděle 13. 4. 2025	12:30
Březnice/Dolní Lhota - Zdounky/Zborovice	Neděle 20. 4. 2025	10:00
Březnice/Dolní Lhota - Hluk	Neděle 27. 4. 2025	10:00
Prakšice/Orel Uh.Brod - Březnice/D.Lhota	Sobota 3. 5. 2025	13:30
Březnice/Dolní Lhota - Šumice	Neděle 11. 5. 2025	10:00
Dolní Němčí - Březnice/Dolní Lhota	Sobota 17. 5. 2025	10:00
Březnice/Dolní Lhota - Zlínsko	Neděle 25. 5. 2025	10:00
Nivnice/Bánov - Březnice/Dolní Lhota	Sobota 31. 5. 2025	14:00
Březnice/Dolní Lhota - Buchlovice/Tupesy	Neděle 8. 6. 2025	10:00
Mařatice - Březnice-Dolní Lhota	Neděle 15. 6. 2025	10:15

Žáci

Březnice - Zlínsko B	Čtvrtek 27. 3. 2025	17:00
Tlumačov/Záhlinice - Březnice	Čtvrtek 3. 4. 2025	17:00
Březnice - Mladcová	Čtvrtek 10. 4. 2025	17:00
Halenkovice - Březnice	Neděle 20. 4. 2025	10:00
Březůvky/Hřivínův Újezd - Březnice	Pátek 25. 4. 2025	17:00
Březnice - Mysločovice	Čtvrtek 1. 5. 2025	17:00
FC Zlín U11 - Březnice	Úterý 6. 5. 2025	17:30
Zlínsko B - Březnice	Neděle 18. 5. 2025	10:00
Březnice - Tlumačov/Záhlinice	Čtvrtek 22. 5. 2025	17:00
Mladcová - Březnice	Středa 28. 5. 2025	16:30
Březnice - Halenkovice	Čtvrtek 5. 6. 2025	17:00

Přípravka

Březnice - Žlutava	Středa 2. 4. 2025	17:00
Březnice - Tlumačov	Středa 16. 4. 2025	17:00
Březnice - Mysločovice	Středa 23. 4. 2025	17:00
FC Zlín WU11 - Březnice	Úterý 29. 4. 2025	17:30
Hvozdná - Březnice	Středa 7. 5. 2025	17:00
Mladcová U10 - Březnice	Úterý 13. 5. 2025	16:00
Březnice - Halenkovice	Středa 21. 5. 2025	17:00
Spytihněv - Březnice	Neděle 1. 6. 2025	14:00

